

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Quàm multa & varia mala bono prolis opponantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Macrob. l. 1.
Saturnal.
cap. 16.
A Gellius lib.
17. cap. ult.

creata? Et finis est matrimonij *liberum quarendorum causa*.
Vel, ut illa, apud Ennium, ait: *Ducit me uxorem sibi liberum*
quasendum gratia. Quapropter Caruilius Ruga, apud Gellium,
de amicorum sententia, diuortium cum uxore fecit, quod sterilis esse;
iurassetq; apud Censores, uxorem se liberum quarendorum causa
ducere. Hoc iubet natura, ut genus humanum conseruetur;
hoc voluit Deus, ut repleatur coelum; hoc optant coniuges,
quia in prole supersunt parentes; qui in filijs imaginem suam
intuentur, & solatium habent in successione. Hinc & in viam
dimisso, & spe tardias redeunte Tobia, *flebat mater eius irreme-*
diabilibus lachrymis atque dicebat: Heu, heu me, fili mi, ut quid te
misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis
nostra, solatium vita nostra, spem posteritatis nostra? Omnia simul
in te uno habentes, te non debuimus dimittere a nobis. Et apud
Poëtam, magnum quiddam est, *spes tanta nepotum*. Quin & in
sacris, *corona senum filij filiorum* vocantur. Enimvero ipse cale-
stis Pater, de nube, locutus dixit: *Hic est Filius meus dilectus, in*
quo mihi complacui: quem Filium etsi sine matre habuit, secun-
dum diuinam naturam, ostendit tamen, in filijs è matrimonio
natis esse quandam diuinitatis imitationem; quam & facun-
ditas repræsentat, & amor, qui est erga prolem, tanquam
quoddam eximium bonum, quo mortales, etiam post interi-
tum suum, perseverant, atque immortalitatem, quam Angeli
naturâ suâ habent, propagatione quodammodo assequuntur.
Existimant enim, se in liberis viuere.

II.

Hoc tale tantumque matrimonij bonum ad eò multis est
intermixtum malis, ut itidem homines, ob ea, quiritandi po-
tius, quam, ob prolem, Deum laudandi celebrandique, occa-
sionem nancisci sibi videantur. 1. Quam multis profes omni-
no nulla datur? etiam pijs? etiam sanctis? Erat enim Sara *ster-*
ilis, nec habebat liberos. Cuius ancilla Agar concepisse se videns *de-*
spexit Dominam suam. Quod quam acerbum fuerit Sara, *se-*
quens satis indicat historia. Ita etiam cernens Rachel, quod in-
facunda esset, inuidit sorori suæ, & ait marito suo: Da mihi liberos,
alioqui moriar. Tantum mali est sterilitas, ut mors tolerabilior
senteatur, Quin & alij sterilitate afflicti leguntur, ut Pharaon,
& Ma-

Tob. 10. 48.

Prou. 17. 6.

Matth. 17. 5.

Gen. 11. 30.

Gen. 16. 4.

Gen. 30. 1.

& Manue habens uxorem sterilem. Annam certè affligebat *annu-* Iudic. 13. 2.
la eius (Phenenna) & vehementer angebat, in tantum, ut expro- 1. Reg. 2. 6.
braret, quòd Dominus conclusisset vuluam eius, & a. porro illa flebat,
& non capiebat cibum. Denique & Elisabeth Zachariæ vxor erat Luc. 1. 29.
sterilis; adeò vt, ex eo natura vitio, illi à populo irridente
nomen fuerit excogitatum, ita enim ex Angeli verbis colligi
potest, dum ait: *Hic mensis sextus est illi, que vocatur sterilis.* Luc. 1. 36.
Vnde videmus, non solum miserum censi, esse sterilem, sed
etiam probrosum, sterilem nominari. 2. Etsi quidam steriles
non sunt, tamen in luctum cadunt, dum per abortum amit-
tunt, quod cum ingenti spe atque lætitia feliciter in vtero con-
ceptum fuisse intellexerunt. 3. Ipse vterus, quantum onus,
quot fastidia secum fert? 4. Quoties proles vix nata, in cuius
moritur, cum tantis parentum lamentis, quantis eorum læti-
tiji est edita? Quare, quod de Marcello varicinatur ille apud
Pœtam.

*Ostendent terris hunc tantum fata, neq; ultra
Esse sinent.*

Virgil. 6.
Æncid.

idem dici potest de multis, quorum tota vita est, *nasci, & de-*
nasci. 5. Quid quòd multis proles nascitur non sua, vel certè
incerta, ob tot cuculos? 6. Iam verò ante, quàm etiam ge-
nuina proles nata parentes oblectet, quanti sunt in partu do-
lores? Quanta est in educandis liberis cura? quanta sollicitu-
do? quanti sumtus? 7. Quàm multi casus accidunt filijs, qui
in parentes redundant? 8. Quoties etiam Heroum filij sunt
noxæ? Neque enim à Cicerone duntaxat filius degenerauit;
aut vaicus tantum filius fuit, qui *Prodigi* nomen mereretur. Luc. 15.
9. Denique quot filij & filix non solum, sunt in parentes in-
gratæ, vt pro amore odium, pro blanditijs conuitia, pro bene-
ficijs mille iniurias renumerent; verùm eo vsque progrediun-
tur, vt, plus quàm viperina immanitate, illis, per parricidia,
vitam adimant, à quibus vitam acceperunt? Ob hæc talia non
pauci maledicentissimis linguis matrimonij lacerant existi-
mationem, cuius incommoda diuina Prouidentix iudicijs acci-
dentia, ne civili quidem animo ferunt, cum ferre deberent pe-
ctore Christiano. Verùm & istos erroris atque dementiæ com-
pletos

pletos ostendent iudicia Dei ad suas causas reuocata, quæ paulò attentius expensa omnem amouent à matrimonij reprehensionem, omnemque diuinæ prouidentia dispositionem demonstrant prædicabilem & gloriandam.

III.

1. Cor. 7, 28.

S. Basilius lib.
de sancta
virg.

Gen. 3, 16.

S. Ambros.
serm. 90.

Atque in primis è D. Paulo, sciendum est, matrimonij statum, non esse statum ita felicem ac beatum, vt nullis incommodis, aut procellis verberetur. Verum est, si *nupserit virgo* (libera, & innupta, nec Deo consecrata) *non peccauit: tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi, aperientes sibi, per coniugij copulam, dolorum officinam*, inquit S. Basilius. Est enim tribulatio carnis, quæ circa carnem versatur, & carnem affligit; eaque sanè, in matrimonij multiplex. Nam præter seruitutem mutuam, curas, timores, zelotypiam, rixas, familiae apparatus, opum, affinitatum, statuum curandarum & augendarum sollicitudinem, mariti, aut vxoris dominationem, garrulitatem, choleram, linguam, vngues, clauas, fustes, socordiam, ebrietatem, prodigalitatem, paupertatem, planè etiam illa, quæ paulò priùs, recensita sunt, coniuges multos comitantur. Quid ita? 1. Quia Deus nullum omnino, in hac vita, statum voluit esse omni ex parte beatum, ne verè illius æternaque beatitudinis homines obliuiscerentur. 2. Vt sentiretur illa peccato debita maledictio: *Multiplicabo arumnas tuas, & conceptus tuos: in dolore paries filios, & sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui*; itemque, *in sudore vultus tui vesceris pane*. 3. Quia, ne virgo, quæ cum S. Agnetæ dicere potest, *regna mundi & omnem gloriam eorum contempsi, propter amorem Domini mei IESU Christi*, in matrimonio, sibi omnia aurea & mellea imaginaretur, quemadmodum Paulus, ita & ipse Deus, *tribulationem carnis*, voluptati carnis, quæ in coniugio est, opposuit, ostenditque spinas in rosis latere, absinthiumque saccharo permistum coniugibus propinari. Adeo enim voluptas illa vilis & cum brutis communis, ac verecundiæ plena, momentoque transiens, per tot, & longè grauiiores tribulationes, eliditur, vt vix æstimari mereatur. Et sic quantacunque putatur, profectò magnis & multis incommodis illico, solet magno scenore, compensari. Quæ si quis nosse vult, audiat passim, apud amicos, eoque-